

Seznam příloh a přílohy

1) Reklamační protokol obchodní společnosti BUSSINESTEL s.r.o. – levnejmobil.cz.

Dostupné z <https://www.levnejmobil.cz/upload/files/bussinestel-reklamacni->

Příjemce reklamace/Objednatel v servisu:	
Název: BUSSINESTEL s.r.o. - levnejmobil.cz	datum příjmu:
Kontaktní pracovník:	IČ: 451 94 831
Adresa: 28. října 188, 709 00, Ostrava	DIČ: CZ45194831
telefon: fax:	mobil: 737176669 e-mail: reklamace@levnejmobil.cz

Objednatel reklamace:	
*povinná položka	
Jméno/Příjmení nebo název organizace:*	
Adresa:*	e-mail:
kontaktní telefon:*	fax:
Jiné kontaktní údaje:	

Detaily zakázky	
Výrobce:*	Příslušenství:
Model:*	☐ S/N:
IMEI:*	☐
Datum nákupu:*	☐
Gesto, heslo pro odemknutí:* pokud je nastaveno	☐
Stav zařízení: běžně opotřebené	☐
Popis poškození:	

Druh požadované opravy:	záruční
Požadavek zákazníka:	oprava
Popis závad:*	1.
	2.
	3.
	4.

Předpokládaná cena opravy včetně DPH v případě nezáruční opravy :
Přijatá záloha na nezáruční opravu ve výši:
Smluvní doba pro vyřízení záruční opravy: 30 dní
Předpokládaný termín dokončení opravy:

Reklamační řád:

- Smluvní doba pro vyřízení reklamace je stanovena na 30 dní. Reklamační lhůta začíná běžet následujícího dne od převzetí reklamace příjemcem a končí odesláním reklamace odesílateli. Zákazník svým podpisem stvrzuje souhlas s prodloužením záruční opravy ve výjimečných případech na základem povolených 60 dní. O případném prodloužení reklamace bude zákazník informován na jeho emailovou adresu.

Za fólie, tvrzené skla, obaly, náhradní kryty u mobilních telefonů neručíme. Doporučujeme jejich odstranění.

- Podpisem smlouvy o provedení opravy Zákazník potvrzuje, že se podrobně seznámil s Reklamačním řádem a že s ním bez výhrad souhlasí.
- Servis neručí za data uložená v opravovaném přístroji. Při aktualizaci firmware bude obnovena výrobní jazyková verze včetně nastavení operátora.
- Reklamace bude zamítnuta v případě nálezů mechanického poškození, vniknutí kapaliny, oxidace nebo jiného porušení záručních podmínek uvedených v záručním listu přístroje.

Datum a podpis:

Za příjemce reklamace:

Za objednatele reklamace:

Převzetí zařízení z opravy:

Svým podpisem stvrzuji převzetí zboží z opravy vč. příslušenství výše uvedeného v převzetí příjemce do opravy

Převzetí zboží.

V Ostravě dne

Podpis prodávajícího:

2) Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2009, sp. zn. 64Co 64/2009.

Číslo jednací: 64Co 64/2009 - 156

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Anisji Pillerové a soudců JUDr. Zuzany Hřkové a Mgr. Lubora Veselého ve věci žalobce : **Ing. Petr M.**, nar. xxx, bytem Brno, xxx, zast. JUDr. Richardem Malečkem, advokátem se sídlem Praha 8, Pakoměřická 5, proti žalované : **Ji-Fa, spol. s r.o.**, IČ 25097717, se sídlem Praha 9, Aloisovská 134, zast. JUDr. Ing. Igorem Kremlou, advokátem se sídlem Praha 4, Pod Višňovkou 25, o **5.000,- Kč s příslušenstvím oproti vydání věci**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25.11.2008 č.j. 10 C 264/2006-108,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku **m ě n í** tak, že se **z a m í t á** žaloba, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 5.000,- Kč s příslušenstvím oproti vrácení CD přehrávače BMW 30.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 24.900,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta JUDr. Ing. Igora Kremly.

O d ů v o d n ě n í :

Soud I. stupně uvedeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 5.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výroku specifikovaným oproti povinnosti žalobce vrátit žalované CD přehrávač BMW E39, to vše do patnácti dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), v rozsahu příslušenství pohledávky, požadovaného úroku z prodlení z částky 5.000,- Kč za dobu od 1.8.2006 do 2.4.2007, žalobu zamítl (výrok II.) a uložil žalované povinnost zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 31.018,- Kč. Takto rozhodl poté, kdy byl jeho předchozí rozsudek usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22.5.2008 č.j. 64 Co 56/2008-73 zrušen se závazným pokynem, aby v součinnosti se žalobcem objasnil, zda a kdy žalobce uplatnil reklamaci zakoupené věci a zda poskytl potřebnou součinnost k posouzení vytýkané vady žalovanou. Podle odůvodnění vzal po doplnění dokazování za prokázané, že žalobce zakoupil dne 9.2.2006 u žalované použitý CD přehrávač za kupní cenu 5.000,- Kč, již dne 24.2.2006 uplatnil u žalované reklamaci výrobku, kterou žalovaná neuznala. Žalobce poté, kdy přístroj přestal zcela fungovat, dopisem ze dne 30.7.2006 (doručeným dne 4.8.2006) uplatnil u žalované další reklamaci, která je předmětem sporu, a v níž požadoval odstranění vady, výměnu věci, popřípadě vrácení kupní ceny. Dále vzal za prokázané, že dne 2.8.2006 se žalobce dostavil do provozovny žalované, kde opakovaně reklamoval nefunkčnost přístroje a kde dle přestupkového spisu Městské části 22 mělo dojít ze strany jednatele žalované k fyzickému napadení žalobce (řízení o přestupku podezřelého Františka V. proti občanskému soužití bylo odloženo). V průběhu soudního řízení žalobce dopisem ze dne 29.3.2007 odstoupil od kupní smlouvy. Soud I. stupně dospěl k závěru, že žalobce uplatnil spornou reklamaci ze dne 30.7.2006 v záruční lhůtě (§ 620 odst. 1 o.z.) a řádně, když po jejím odeslání poštou se osobně dostavil i s předmětným přístrojem do provozovny žalované; dle názoru soudu I. stupně se žalobce snažil poskytnout žalované součinnost k posouzení vytýkané vady, k níž však nedošlo z důvodů řešených v přestupkovém řízení. Dovodil, že pokud žalovaná nevyřídila reklamaci žádným ze způsobů předpokládaných v § 19 zákona č. 634/1992 Sb. ve lhůtě třiceti dnů, po uplynutí této lhůty nastal předpoklad subjektivní neodstranitelnosti vady přístroje, žalobce tak měl právo od kupní smlouvy odstoupit a zcela po právu se na žalované domáhá vrácení kupní ceny oproti vrácení přístroje. S oporou v § 517 odst. 2 o.z. a v nařízení vlády č. 142/1994 Sb. rozhodl o příslušenství pohledávky žalobce, když počátek prodlení žalované s peněžitým plněním vázal na okamžik, kdy bylo žalované doručeno odstoupení od smlouvy. Z těchto důvodů pak zamítl požadavek žalobce na úrok z prodlení i za dobu od 1.8.2006 do 2.4.2007. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil procesním úspěchem žalobce (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

Proti rozsudku, a to pouze proti vyhovujícímu výroku o věci samé (spolu s akcesorickým výrokem o nákladech řízení), podala žalovaná odvolání. Namítala, že soud I. stupně nesprávně a neúplně zjistil skutkový stav věci a věc posoudil nesprávně i po stránce právní. Poukazovala na kasační usnesení odvolacího soudu, v němž byl mimo jiné vysloven závěr, že je rozhodné, zda žalobce reklamaci řádně uplatnil a zda poskytl žalované potřebnou součinnost k posouzení vytýkané vady. Dle přesvědčení žalované je závěr soudu I. stupně o snaze žalobce poskytnout součinnost v rozporu s provedenými důkazy (přestupkový spis), z nichž s výjimkou prohlášení žalobce vyplývá, že žalobce odmítl předmět reklamace předložit a že odmítal předložit i doklad o koupi zboží. Z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, z jakých důvodů se soud I. stupně přiklonil právě jen k tvrzení žalobce a proč zamítl návrh na doplnění dokazování výslechem osob, které byly v provozovně přítomny. Činila spornou i otázku aktivní legitimace žalobce jako fyzické osoby (a v návaznosti na to otázku podřízení věci režimu občanského či obchodního zákoníku), když předmětný CD přehrávač je určen do vozidel BMW, přičemž vozidlo BMW není vlastnictvím žalobce, ale

obchodní společnosti Alteha Group, s.r.o., jejímž je žalobce jednatelem. Navrhla, aby odvolací soud sám dokazování doplnil a změnou napadeného rozsudku žalobu zamítl.

Žalobce ve svém vyjádření poukázal na to, že je vlastníkem vadné věci, kterou pouze zapůjčil do služebního automobilu, dne 2.8.2006 podnikl cestu z Brna do Prahy za účelem osobní reklamace věci v provozovně žalované, vzal s sebou CD přehrávač a po neúspěšném provedení reklamace, kdy byl fyzicky napaden zaměstnancem žalované, se vrátil i s vadným přístrojem zpět do svého bydliště. S ohledem na nedostatek jiného motivu pro cestu z Brna do provozovny žalované, má za to, že jeho snaha o součinnost je zřejmá, logicky bylo cílem žalobce vyřídit reklamaci, tedy předat vadný CD přehrávač proti potvrzení o převzetí věci k posouzení reklamace. Uzavřel, že žalovaná nevyřídila jeho reklamaci řádně, ačkoliv vyvinul maximum úsilí, aby vadný přístroj řádně reklamoval. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek v mezích vytčených odvoláním žalované podle § 212 a § 212a o.s.ř., zopakoval některé z provedených důkazů a po dalším doplnění dokazování o důkazy, které soud I. stupně opomenul, a dále o důkazy navržené žalobcem po poučení podle § 118a o.s.ř. dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Soud I. stupně poté, kdy jeho předchozí rozsudek byl zrušen, doplnil v intencích kasačního usnesení Městského soudu v Praze řízení. Z hlediska skutkového stavu bylo vyjasněno, že předmětem řízení je uplatnění nároku z reklamace ze dne 30.7.2006. Odvolací soud nesdílí pochybnosti žalované o aktivní legitimaci žalobce, který doložil doklad o koupi CD přehrávače a který svá práva z odpovědnosti za vady použité věci u žalované písemně uplatnil právě dopisem ze dne 30.7.2006. Z hlediska § 622 a § 625 o.z. má uplatnění práva z odpovědnosti za vady věci zakoupené v obchodě reklamační povahu, není pro něj stanovena zvláštní forma, kupující však musí dbát o to, aby skutečnost, že prodávajícímu poskytl řádnou součinnost k posouzení vytčené vady, mohl v případě potřeby spolehlivě prokázat. Soud I. stupně opřel svůj závěr o oprávněnosti žalobce od kupní smlouvy odstoupit o § 19 odst. 3 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, aniž si ozřejmil, že řádná reklamace (a tím i fikce subjektivní neodstranitelnosti vady) je podmíněna předáním věci. Jeho úvaha o součinnosti žalobce, založená na bližší neodůvodněném předpokladu, že „se snažil poskytnout žalované součinnost“, spočívala na nedostatečném skutkovém základě, proto odvolací soud v tomto směru zopakoval provedené důkazy a dokazování dále doplnil. Z hlediska skutkového stavu bylo zjištěno, že dne 2.8.2006 se žalobce dostavil do provozovny žalované s úmyslem reklamovat vadný CD-přehrávač, který měl s sebou v igelitové tašce; téměř bezprostředně došlo ke slovní přestřelce mezi žalobcem a jednatelem žalované za přítomnosti dalších osob (výpověď žalobce a výpověď jednatele Františka V. spolu s jí korespondujícími výpověďmi svědků Romana Č. a Jana V., lišícími se pouze v tom, která ze stran sporu verbální konflikt vyprovokovala). Konflikt bez ohledu na to, zda jej zapříčinil žalobce tím, že „odmítl požadavek předložit reklamovanou věc, nepředložil účet a pouze požadoval peníze“ (výpověď Fr. V.), nebo tím, že jednatel žalované začal „arogantně a nesmyslně požadovat účet“ a vytýkal žalobci, že „si vadu zavinil sám, protože nepřehrával originální CD“, jež vyústila až v afektivní výpad žalobce, který připustil i ve své účastnické výpovědi (výhrůžky zápalnou láhví), nemá skutkový význam. Bylo prokázáno, že žalobce přes výzvu jednatele žalované vadný přístroj nevyndal z tašky a nepředal jej prodávajícímu k posouzení vytčené vady (viz výpověď žalobce, která není v rozporu s výpověďmi slyšených svědků, jejichž věrohodnost žalobce účelově napadá). Tvrzení žalobce o podezření či pochybnostech o tom, že v případě předání přístroje by neobdržel od žalované žádné potvrzení, považuje odvolací soud ze ryze účelové, neodpovídající celkově zjištěnému skutkovému stavu, kdy v případě

reklamace přístroje dne 24.2.2006 ze samotných tvrzení žalobce vyplývá, že prodávající tehdy postupoval zcela standardním způsobem a žalobci vystavil potvrzení o převzetí zboží do reklamace. V řízení nebylo prokázáno fyzické napadení žalobce Františka. V., tvrzení žalobce jsou v rozporu se závěry šetření Úřadu městské části Praha 22 a rovněž z lékařské zprávy MUDr. U. ze dne 4.8.2009 nevyplývá objektivní nález, že by žalobce utrpěl jakoukoliv újmu na svém zdraví. Lze proto uzavřít, že žalobci, který nese důkazní břemeno, se ani přes poučení poskytnuté odvolacím soudem postupem podle § 118a o.s.ř. nepodařilo prokázat, že žalovaná odmítla sepsat protokol nebo dát žalobci potvrzení o převzetí vadné věci, tedy že jeho snaha o předání vadné věci a tím dovršení reklamace (která byla předtím podána písemnou formou) byla bezvýsledná pro postoj žalované, která mu neposkytla součinnost. Za tohoto stavu věci při nedostatku řádné reklamace nemohla nastat fikce subjektivní neodstranitelnosti vady ve smyslu § 19 odst. 3 zákona na ochranu spotřebitele a žalobce neměl právo od smlouvy odstoupit (§ 622 odst. 3 o.z.) a požadovat vrácení kupní ceny oproti vrácení předmětu koupě (§ 457 o.z.).

Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek podle § 220 odst. 1 písm. b/ o.s.ř. změnil, jak to vyplývá z výroku rozsudku.

V souvislosti se změnou rozsudku rozhodoval odvolací soud o nákladech řízení před soudy obou stupňů (§ 224 odst. 2 o.s.ř.). Z pohledu konečného výsledku měla žalovaná plný úspěch, proto jí přísluší vůči žalobci podle § 142 odst. 1 o.s.ř. (§ 224 odst. 1 o.s.ř.) právo na jejich náhradu. Jejich výše byla stanovena podle § 3 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění účinném od 1.9.2006 (paušální odměna advokáta 6.000,- Kč) a podle § 11 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění (paušální náhrady hotových výloh po 300,- Kč). V řízení před soudem I. stupně vznikly žalované náklady ve výši 6.900,- Kč (odměna 6.000,- Kč spolu s paušálními náhradami za tři úkony právní služby - převzetí zastoupení + příprava, vyjádření k žalobě, účast na jednání), v řízení před odvolacím soudem ve výši 4.200,- Kč (soudní poplatek za odvolání 600,- Kč odměna 6.000,- Kč spolu se dvěma paušálními náhradami – odvolání, účast na jednání), v řízení před soudem I. stupně po zrušení rozsudku ve výši 3.300,- Kč (odměna snižená o 50%, tedy 3.000,- Kč spolu s jednou paušální náhradou - účast na jednání) a v novém řízení před odvolacím soudem ve výši 7.500,- Kč (odměna 6.000,- Kč spolu s pěti paušálními náhradami – odvolání, účast na jednání dne 28.5.2009, 3.9.2009 a 15.10.2009, vyjádření k doplnění žalobních tvrzení), celkem 24.900,- Kč.

Zamítavý výrok o věci samé, který nebyl odvoláním dotčen, nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku **n e n í** přípustné dovolání.

V Praze dne 15. října 2009

JUDr. Anisja P i l l e r o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Kryslové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Věry Jakobové ve věci **žalobce D. M.**, nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Martinem Čonkou, advokátem se sídlem Cheb, Komenského 4, proti **žalovanému Ing. V. V.**, nar. [redacted], bytem [redacted], IČ [redacted], zastoupenému JUDr. Zbyňkem Holým, advokátem se sídlem Plzeň, Malá 6, **o zaplacení částky 13.408,40 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 10.2.2009, č.j. 30C 12/2008-62,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I., jímž byla zamítnuta žaloba v částce 13.280,40 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 30.10.2007 do zaplacení, potvrzuje.**
- II. V části, již byla žaloba zamítnuta v částce 128,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 30.10.2007 do zaplacení a ve výroku II. o náhradě nákladů řízení, se rozsudek soudu prvního stupně zrušuje a věc se mu v tomto rozsahu vrací k dalšímu řízení.**

Odůvodnění

Shora citovaným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu na zaplacení částky 13.408,40 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 30.10.2007 do zaplacení (výrok I.) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 12.471,- Kč do tří

dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce (výrok II.). Soud prvního stupně po stránce skutkové dovodil, že byla oprávněnou reklamace žalobce, jako kupujícího, vytkl-li vadu zakoupeného notebooku. Soud uznal, že náklady právního zastoupení kupujícího, vzniklé při reklamaci vadného zboží, mohou být za určitých podmínek, tj. tehdy, kdy jde o náklady skutečně potřebné a účelně vynaložené, považovány za náklady, které je povinen prodávající uhradit kupujícímu s odkazem na ust. § 598 o.z., jsou-li současně nutnými náklady pro uplatnění práva z odpovědnosti za vady. Vztažmo k projednávané věci, při zjištění soudu, že vytknutí vady prodané věci představovalo jednoduchý právní úkon, kupujícímu zcela zřejmý, v prodejní praxi běžně používaný, spočívající jen v popisu projevu vady a ve sdělení požadavku způsobu vyřízení reklamace, zvláště za stavu, kdy prodejce vadu bez výhrady uznal a bezprostředně ji odstranil, nepovažoval soud prvního stupně náklad kupujícího spojený s jeho právním zastoupením při uplatnění předmětné reklamace, za náklad nutný. V této souvislosti soud prvního stupně poukázal i na skutečnost, že žalobce je profesí advokátem. Soud nepodřadil projednávaný nárok pod režim náhrady škody, avšak posoudil jej jako nárok na úhradu nutných nákladů spojených s uplatněním práva z odpovědnosti za vady prodané věci podle ust. § 598 o.z. Ve vztahu k další reklamaci kupujícího, jež vytykala prodejci nenainstalování softwaru, soud prvního stupně dovodil, že namítaný nedostatek nebyl pokryt účastníky uzavřenou smlouvou, neboť ta zahrnovala toliko nákup notebooku a softwaru a nikoliv provedení jeho instalace. Pakliže soud nezjistil u žádné z reklamací nezbytnou potřebu právního zastoupení kupujícího, nepovažoval ani za odůvodněné kupujícím vynaložené náklady za učiněnou výzvu k náhradě škody prostřednictvím jím zvoleného právního zástupce. S uvedenou argumentací soud prvního stupně zamítl žalobu v plném rozsahu a podle výsledku řízení přiznal podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení.

Ve včasném odvolání vyjádřil žalobce nesouhlas s tímto rozhodnutím. Považoval za chybný závěr soudu prvního stupně, dovodil-li, že s reklamací spojené náklady právního zastoupení kupujícího nepředstavují škodu v jeho majetkových poměrech či nehodnotil-li je za nezbytně nutné. Poukázal na právo každého nechat se právně zastoupit s tím, že právnímu zástupci náleží za vykonanou službu odměna, kterou lze plátcem žádat na škůdci k úhradě. Podle žalobce není rozhodné, zda kupující má právní vzdělání, neboť není povinen vyřídit reklamaci osobně a může tak učinit za pomoci zplnomocněné osoby. Jiný výklad by podle žalobce diskriminoval osoby s právním vzděláním, když by je nutil bezplatně pracovat. Byla-li proto v posuzované věci reklamace důvodná, představovaly kupujícím zaplacené náklady jeho právního zastoupení majetkovou újmu v jeho poměrech, tj. škodu, vzniklou protiprávním jednáním prodejce, zapříčiněnou porušením povinnosti dodat kupujícímu bezvadné plnění. Oproti soudu prvního stupně považoval žalobce obě uplatněné reklamace za důvodné. U druhé z nich, tj. ohledně nenainstalování softwaru, soud podle žalobce nesprávně došel k závěru, že jeho instalace nebyla předmětem sjednaného plnění. V tomto směru žalobce odkázal na znění účastníky uzavřené smlouvy či na čestné prohlášení M. K., IT odborníka. Z uvedeného právního hodnocení žalobce usuzoval i na oprávněnost nároku na náhradu škody za majetkovou újmu, která mu vznikla nákladem za právní zastoupení advokátem při uplatnění jeho nároku na náhradu škody. S tímto odůvodněním žalobce žádal změnu napadeného rozsudku na vyhovění žalobě a přiznání mu náhrady nákladů za řízení před soudy obou stupňů.

Žalovaný, který se ztotožnil se skutkovými a právními závěry rozsudku soudu prvního stupně, navrhl jeho potvrzení a přiznání mu náhrady nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek a řízení mu předcházející (ust. § 212 o.s.ř.) a po projednání věci dospěl k závěru, že v převážné části není odvolání důvodné.

Odvolací řízení po poučení účastníků podle ust. § 119a odst. 1 a § 205a odst. 1 o.s.ř. proběhlo v systému neúplné apelace, kdy odvolací soud provedl přezkum napadeného rozsudku na základě důkazů provedených před soudem prvního stupně. Odvolací jednání se konalo v nepřítomnosti žalobce, jak to umožňuje ust. § 101 odst. 3 za použití ust. § 211 o.s.ř., když řádně předvolaný žalobce se z jednání omluvil a nežádal jeho odročení.

Žalobce uplatňuje, s odkazem na ust. § 420 odst. 1 o.z., nárok na náhradu škody, která mu měla vzniknout při reklamaci vady zakoupeného notebooku a reklamaci nenainstalovaného softwaru, vynaložením nákladů na jeho právní zastoupení advokátem, který za žalobce provedl uvedené reklamace. Další škodu podle žalobce představuje jím učiněný výdaj za právní zastoupení advokátem při uplatnění požadavku na náhradu takto mu způsobené škody. Majetková újma byla vyjádřena výší plnění žalobce na úhradu nákladů jeho právního zastoupení, přičemž podle žalobní konstrukce měla být tato škoda způsobena v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalovaného, jako prodejce, který nedostál své zákonné povinnosti předat žalobci, jako kupujícímu, předmět koupě v bezvadném stavu.

Nároky z kupní smlouvy, z níž vzešel rovněž posuzovaný právní vztah, upravuje občanský zákoník v ustanoveních § 588 až § 600. Jestliže fyzická osoba prodává zboží jako podnikatel v rámci své podnikatelské činnosti, platí kromě obecných ustanovení o kupní smlouvě i ustanovení § 613 až § 627 o.z. Z této úpravy, z níž soud prvního stupně správně vycházel, je zřejmé, že odpovědnost za vady a odpovědnost za škodu jsou odlišnými právními instituty, mají jiný účel a jsou založeny na rozdílných zásadách a předpokladech vzniku odpovědnosti. Jako náhradu škody pak nelze požadovat to, co lze požadovat na základě práv z odpovědnosti za vady věci (viz rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp.zn. Cpj 39/1988, sp.zn. 25Cdo 1618/2001 či sp.zn. 25Cdo 1612/2004). Uplatnění nároků z odpovědnosti za vady sice nevylučuje nárok na náhradu škody (ust. § 600 o.z.), ta však musí představovat újmu vzniklou následkem vady koupené věci, to znamená, že nárok na náhradu škody se týká pouze škody na jiném majetku kupujícího či na jeho zdraví, která byla vadou způsobena. Jak již bylo uvedeno, žalobce učinil předmětem řízení nárok na náhradu újmy, která byla způsobena podle jeho přesvědčení, vadou prodané věci, která však nezpůsobila újmu na jiných věcech či hodnotách kupujícího, nýbrž šlo o náklady právního zastoupení kupujícího, jež sledovalo odstranění samotné vady plnění, tedy nikoliv reparaci újmy vzniklé z vady věci. Soud prvního stupně při rozhodnutí věci důsledně zkoumal, zda uplatněný nárok směřuje k odstranění vady samotného předmětu plnění z kupní smlouvy, či zda jde o náhradu za újmu, jež z vady věci vznikla, a pakliže dovodil, že uplatněný nárok není odškodnitelný postupem podle ust. § 420 odst. 1 o.z., lze mu jen přisvědčit.

Posuzovaný nárok je podřaditelný pod ust. § 598 o.z., jež stanoví, že kupující má právo na úhradu nutných nákladů, které mu vznikly v souvislosti s uplatněním práv z odpovědnosti za vady.

Skutkový stav věci vylíčený žalobcem k jím požadovanému nároku na náhradu škody byl zcela dostatečný i pro posouzení nároku podle ust. § 598 o.z. na úhradu nutných nákladů spojených s uplatněním práv z odpovědnosti za vady, tj. nebylo potřebné doplňovat či měnit žalobcova skutková tvrzení či měnit samotnou žalobu postupem podle ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. Dlužno poznamenat, že soud není vázán právní kvalifikací nároku činěnou účastníky řízení. Soud je proto při rozhodnutí vázán nikoliv tím, jak účastník řízení skutkový stav právně posuzuje, nýbrž vylíčeným skutkovým stavem věci, jak byl vymezen v žalobě.

Právo na náhradu nutných nákladů zaručuje kupujícímu, že mu prodávající nahradí účelně vynaložené náklady, které mu vzniknou v souvislosti s uplatněním odpovědnosti za vady. Může jít o náklady odborné prohlídky potřebné ke zjištění vady, náklady přepravy věci, její demontáže, náklady na poštovné, apod. Tyto náklady je třeba oznámit prodávajícímu v téže lhůtě, jaká platí pro vytknutí vad. Jinak by kupující nemohl úspěšně uplatnit nárok na jejich náhradu žalobou u soudu.

Na náhradu nákladů podle ust. § 598 o.z. má kupující právo, pokud jich bylo skutečně třeba k uplatnění práva z odpovědnosti za vady a pokud byly účelně vynaloženy. Proávající má totiž povinnost jen k úhradě nutných nákladů. Nárok na úhradu těchto nákladů je součástí práv z odpovědnosti za vady věci, nikoliv náhradou škody. Proto je nerozhodné pro vznik tohoto nároku, zda prodávající vadné plnění zavinil, či nikoliv. Součástí nutných nákladů nejsou náklady soudního řízení, vzniklé při uplatňování nároku z odpovědnosti za vady.

Vztažmo k projednávané věci byla správná úvaha soudu prvního stupně, pokud připustil, že náklady právního zastoupení kupujícího mohou být při splnění určitých podmínek tím nákladem, ohledně něhož má prodávající podle ust. § 598 o.z. povinnost jeho náhrady ve vztahu ke kupujícímu. Musí se však jednat o náklad skutečně potřebný k uplatnění práva z odpovědnosti za vadu prodané věci, současně však účelně vynaložený a naprosto nutný. Zda jsou naplněny podmínky pro použití ust. § 598 o.z. je závislé na posouzení okolností každého konkrétního případu. Nahlédneme-li na projednávanou věc, zjistíme, že k řádnému a včasnému uplatnění práv z odpovědnosti za vady a k naplnění jím sledovaného účelu, nebylo nezbytně nutné právního zastoupení kupujícího. Postup při uplatnění reklamace byl jednoznačně a jednoduše upraven na internetových stránkách internetového obchodu žalovaného, s nimiž byl žalobce při uzavírání smlouvy prokazatelně seznámen, přičemž se nikterak nelišil od jakékoliv jiné reklamace jiného zboží, běžně prováděné, když odpovídal rovněž obecné zákonné úpravě odpovědnosti za vady prodané věci zakotvené v občanském zákoníku. Postup při reklamaci byl popsán i v záručním listě. V daném případě se nejednalo o složitou záležitost po stránce technické, když při uplatnění práv z odpovědnosti za vadu bylo potřebné pouze vadu popsat, tj. uvést, jak se projevuje, a zvolit si právo s tím spojené, tedy stanovit, jakým způsobem má být vada odstraněna. Ani odvolací soud neshledal v postupu při uplatnění reklamace ničeho, k čemu by bylo potřeba jakýchkoliv právních znalostí. Ostatně i z obsahu reklamaci vyplývá, že vychází pouze z technických a praktických informací zjištěných samotným žalobcem. Při úvaze o nutnosti právního zastoupení kupujícího při uplatnění odpovědnosti za vady prodané věci pak nelze přehlédnout tu zásadní skutečnost, že žalovaný, jako prodejce věci, uznal ihned vytčenou vadu notebooku a neprodleně ji ku spokojenosti zákazníka odstranil v souladu s jeho požadavkem. Pokud jde o vytčený nedostatek spočívající v nenainstalování softwaru, žalovaný, ač nepovažoval výtku za odůvodněnou, požadavek na něho reklamaci kladený akceptoval a neprodleně instalaci softwaru provedl, byť s přesvědčením, že tak činí jen z důvodu zachování dobrého obchodního vztahu se zákazníkem. Ze strany žalovaného při vyřizování reklamaci bylo postupováno řádně, nedocházelo ke komplikacím či průtahům, které by případně, za určitých okolností, mohly odůvodnit nutnost vynaložení nákladů na právní zastoupení kupujícího (např. při neuznání oprávněnosti reklamace, neodstranění vady, při časové a technické náročnosti uplatnění práva z odpovědnosti za vady, při volbě práva na odstoupení od smlouvy, aj.). Ačkoliv žalobce nepřiznává, že je advokátem, uvedená skutečnost vyplývá z obsahu spisu (viz výpis ze seznamu advokátů a koncipientů ČAK ze dne 23.6.2010, vyjádření vyloučeného soudce Mgr. Michala Reitspiese ze dne 14.8.2009, výpis z internetu založený na

č.l. 43 spisu). Pakliže žalobce je osobou s právnickým vzděláním, působící v advokacii, musel mít povědomost o tom, jakým způsobem a u koho lze vadu prodané věci vytknout.

Shora uvedený závěr, podle něhož nelze žalobci přiznat úhradu nákladů jeho právního zastoupení, vzniklých v souvislosti s uplatněním práv z odpovědnosti za vady prodané věci, lze vztáhnout na všechny projednávané nároky, neboť ty svým charakterem spadají pod režim ust. § 598 o.z.

S ohledem na výše již uvedené lze rovněž uzavřít, že právního zastoupení kupujícího nebylo třeba ani k uplatnění nároku na úhradu nákladů vynaložených za poštovné.

Veden těmito důvody odvolací soud postupem podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I., pokud jím byla zamítnuta žaloba pro částku 13.280,40 Kč spolu s požadovaným příslušenstvím.

Stanovil-li v rozhodnutí soud prvního stupně, že druhá uplatněná reklamace nebyla důvodná, dospěl-li ke stanovisku, že předmětem kupní smlouvou sjednaného plnění nebyla instalace softwaru, nelze uvedený závěr zhodnotit pro jeho nepřezkoumatelnost. K objasnění předestřené sporné skutečnosti nebylo provedeno dostatečné dokazování, neboť k přesvědčivému technickému výkladu uzavřené smlouvy, žalobcem rozporované, není soud nadán potřebnými odbornými znalostmi. Pakliže soud prvního stupně provedl v tomto směru technický výklad smlouvy, jeho stanovisko není odůvodněné a nevypovídá se hodnověrně s námitkami žalobce, jež uplatnil v řízení před tímto soudem, a na nichž je postaveno podané odvolání. Je sice pravdou, že neúčastí při soudním jednání se žalobce zbavil možnosti na poskytnutí mu poučení podle ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. na prokázání svého odlišného tvrzení, avšak uvedená skutečnost nezbavuje soud povinnosti náležitě, přesvědčivě a přezkoumatelným způsobem odůvodnit ty závěry, na nichž je postaveno rozhodnutí ve věci samé. Stanovisko žalovaného, s ohledem na jeho zájem ve věci, může mít při výkladu obsahu smlouvy toliko podpůrnou hodnotu. Pakliže by bylo opodstatněné tvrzení žalobce, že předmětem kupní smlouvy byla nejen dodávka softwaru, ale i jeho instalace, jejíž neprovedení žalobce v reklamaci vytýkal, náleželo by mu právo na úhradu doložených nákladů za poštovné, jež byly spojeny se zasláním notebooku k instalaci softwaru do sídla žalovaného. Z těchto důvodů, tj. pro částečnou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, odvolací soud podle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. zrušil ohledně nároku na zaplacení částky 128,- Kč s příslušenstvím napadený rozsudek a v tomto rozsahu podle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Spolu s tímto výrokiem byl zrušen a soudu prvního stupně k dalšímu řízení vrácen i závislý výrok o nákladech řízení.

O nákladech odvolacího řízení rozhodne soud prvního stupně v novém rozhodnutí o věci (ust. § 224 odst. 3 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

V Plzni dne 24.06.2010
Za správnost vyhotovení:
Miroslava Matičková

JUDr. Alena Kryslová, v.r.
předsedkyně senátu

4) Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 26 C 172/2010.

26 C 172/2010-44

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Štěpánkou Dvouletou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: xxx Vxx Pxxxxx, nar. xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxx, zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Bauerem, Plzeň, Raisova 21, proti žalované: ASKO - NÁBYTEK, spol. s r. o., Praha 10, Štěrboholy, Nákupní 444/6, IČ 41193946, zastoupené advokátem Mgr. Václavem Vlkem, Praha 1, Platněřská 2, o zaplacení 325,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 325,- Kč s 8,5 % úrokem z prodlení p. a. od 1. 9. 2009 do 31. 12. 2009, s 8 % úrokem z prodlení p. a. od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, s 7,75 % úrokem z prodlení p. a. od 1. 7. 2010 do 24. 11. 2010 a dále od 25. 11. 2010 do zaplacení s ročním úrokem z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí a k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Bauera náhradu nákladů řízení ve výši 7 363,- Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce požadoval, aby mu žalovaná zaplatila 325,- Kč a úrok z prodlení za náklady spojené s uplatněním reklamace židle (náhrada jízdních výdajů), kterou u žalované zakoupil 25. 7. 2008, reklamoval 15. 6. 2009, peníze za vyřízení reklamace převzal u žalované 24. 7. 2009 a nárok na zaplacení částky 325,- Kč u žalované uplatnil 24. 7. 2009.

Dle § 612 o. z., jestliže fyzická nebo právnická osoba prodává zboží jako podnikatel (dále jen „prodávající“) v rámci své podnikatelské činnosti, platí kromě obecných ustanovení o kupní smlouvě i následující ustanovení § 613 až 627. Dle § 620 odst. 1 věta do středníku o. z. při prodeji spotřebního zboží je záruční doba 24 měsíců. Dle § 621 věta první o. z. záruční doby začínají běžet od převzetí věci kupujícím. Dle § 626 odst. 1 o. z. práva z odpovědnosti za vady věci, pro které platí záruční doba, zaniknou, nebyla-li uplatněna v záruční době. Dle § 509 odst. 1 o. z. oprávněný má právo na náhradu nutných nákladů, které mu vznikly v souvislosti s uplatněním práva z odpovědnosti za vady. Toto právo je třeba uplatnit u

povinného nejpozději do jednoho měsíce po uplynutí doby, ve které je třeba vytknout vady; jinak právo zanikne.

Žalobce dne 25. 7. 2008 se žalovanou uzavřel kupní smlouvu na prodej 4 kusů skládacích židlí katalogového čísla xxxxxxxx. Jednu ze zakoupených židlí u žalované v záruční době 24 měsíců 15. 6. 2009 reklamoval. Žalovaná reklamaci uznala a 24. 7. 2009 žalobci vrátila kupní cenu židle ve výši xxxxxxxxKč. Dne 24. 7. 2009 žalobce u žalované uplatnil náhradu cestovného (2 jízdy) za vyřízení reklamace.

S ohledem na shora citovaná ustanovení soud žalobci částku 325,- Kč za cestovné přisoudil jako náhradu nutných výdajů v souvislosti s vyřízením reklamace, při posouzení toho, že žalobce svůj nárok uplatnil v zákonem stanovené lhůtě (za vyřízení reklamace soud považoval datum 24. 7. 2009, kdy žalovaná žalobci vrátila žalobcem zaplacenou kupní cenu).

Pro prodlení žalované se zaplacením soud žalobci přisoudil úrok z prodlení (§ 517 odst. 2 o. z.).

Dle § 142 odst. 1 o. s. ř. žalobci přísluší náhrada nákladů řízení za soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení ve výši 600,- Kč a náklady právního zastoupení ve výši 4 500,- Kč dle vyhl. č. 484/2000 Sb., 3 x 300,- Kč režijní paušál, 600,- Kč za ztrátu času dle vyhl. č. 177/1996 Sb., 763,- Kč za cestovné.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné. Nesplní-li ten komu toto rozhodnutí ukládá povinnost tuto povinnost, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Praze dne 24. listopadu 2010

Za správnost: Marie Řezníčková

JUDr. Štěpánka Dvoutetá, v.r.
předsedkyně senátu